

Návrhy témat diplomových prací

(aktualizováno k říjnu 2018)

Iva Mikulová

Oblastní divadla – režie, dramaturgie, herectví, teorie

Divadelní režisér Karel Pokorný (1934–1979)

První česká divadelní dramaturgyně – Helena Šimáčková (1928)

Divadelní herec Martin Růžek (1918–1995)

Poválečná režijní činnost Josefa Šmídy (1919–1969). / Dílo *100krát nic umorilo osla* v kontextu uvažování o divadle (Josef Träger, Jan Kopecký a Jiří Jahn)

Dramatická tvorba

Edmond Konrád (1889–1957) – dramatik a kritik (ve vztahu k čapkovské generaci)

Dramatická tvorba (a inscenační realizace) her Emila Vachka (1889–1964)

Dramatická tvorba Viléma Wernera (1892–1966)

Hledání nového českého divadla ve 20. letech 20. století – kritická tvorba: Miroslav Rutte, František Götz a Frank Tetauer

Teoretické uvažování o divadle Jiřího Mahena (*Režisérův zápisník, Jak se dělá divadlo?*) / možné srovnání s uvažováním o divadle Karla Čapka (*Jak se co dělá*)

Divadlo současnosti

Historický dialog Milady Součkové jako výpověď (nejen) o padesátých letech 20. století / možné propojení s tvorbou Tomáše Vůjtky v Komorní scéně Aréna (trilogie *S nadějí, i bez ní; Slyšení a Smíření*) – obojí možné jako samostatné téma

Inscenace s regionální tematikou v Městském divadle Zlín v letech 2000–2016

Tvorba divadla SkRAT jako výpověď o současném světě

Teatrálnost a technologie v režijní tvorbě Krzysztofa Garbaczewského (1983)

Karolína Stehlíková

Témata bakalářských prací

Hry Bjørnstjerne Bjørnsona na českých jevištích. Recepce (1890–1948)

Ibsenův *Nepřítel lidu* jako politická hra. Inscenační historie

Hana Kofránková – rozhlasové adaptace her Henrika Ibsena

Jan Mikulášek a jeho inscenace her Henrika Ibsena

Strindbergova *Hra snů* na českých jevištích

Pitínské divadelní a rozhlasové inscenace norských dramatiků (Henrik Ibsen, Jon Fosse)

Působení Alfréda Radoka v Norsku (nutná znalost norštiny)

Témata magisterských prací

Severské filmy na českých jevištích. Remedializace

Peer Gynt. Historie překladatelských a dramaturgických úprav dramatického textu

František Fröhlich – překladatel v roli dramaturga, dramaturg v roli překladatele. Působení Františka Fröhliche v Činoherním klubu v letech 1970–1972, jeho spolupráce se Švandovým divadlem na Smíchově po roce 1990 a spolupráce s Českým rozhlasem

Cesty současné zahraniční dramatiky na česká jeviště. (Knižní vydávání současných divadelních her versus inscenační praxe, role autorskoprávních agentur, zájmových organizací a občanských sdružení, systém finančních podpor, ministerská politika a praxe)

České drama 20. století na norských scénách (překládová a osvětová činnost Milady Blekastad) (nutná znalost norštiny)

Pavel Fränkl - divadelní kritik, teoretik a pedagog (nutná znalost norštiny)

David Drozd

(po konzultaci lze téma upřesnit tak, aby odpovídalo úrovni a rozsahu bakalářské či magisterské práce.)

Režie / režijní osobnosti / režijní styly

Zdeněk Kaloč (zejm. v 70. a 80. letech v tehdejší Státním divadle v Brně)

Milan Pásek (vybrané studie zejm. k působení v tehdejší Divadle brí. Mrštíků od 60. do konce 80. let)

Aleš Podhorský (zejm. meziválečné působení v Brně)

Karel Pokorný

Peter Scherhauser

Dramaturgicko-režijní řezy moderním českým divadlem

Topolův *Konec masopustu* v 60. letech (rekonstrukce inscenací mimo Olomouc a Prahu)

Inscenace Divadla na provázku vykazované k výročí (VŘSR, Měsíc československo-sovětského přátelství)

Uvádění Višněvského *Optimistické tragédie* v Československu

Vybrané inscenace her autorů jako např. Fr. Dürrenmatt, J. Genet, A. P. Čechov (*Ivanov* nebo *Platonov*), Calderon

Teorie divadla a dějiny teatrologie

Recepce českého strukturalismu v české teorii divadla v 50.–80. letech

Profily osobností

Karel Bundálek, Klára Pražáková, Vojtěch Kristián Blahník, Jiří Vondráček, Jan Kopecký

Teatralita veřejných událostí, současných a historických kulturních performancí (Bc. a Mgr.)

Součástí práce je provedení terénního výzkumu vybrané události

Současné svátky a slavnosti na venkově a ve městech

Původní, nedochované či transformované svátky a slavnosti

Sportovní hry

Politické události

„Každodenní“ městský život a jeho rituály

Český nacionalismus 19. a 20. století

Rituál, mýtus a simulakrum

Proměna kulturního života po Tridentském koncilu a jeho vliv na současnost

Moderní české divadlo – zlomová období a neuralgické body (Mgr.)

Divadla regionů v období budování divadelní sítě 1948–1962 (divadlo Klatovy, Vesnické divadlo, divadlo Varnsdorf apod.)

Podoby socialistického realismu a repertoár hlavních scén v letech 1948–1953 (ND Praha, Státní divadlo Brno, Realistické divadlo v Praze)

Divadla regionů v období normalizace 1968–1989 (Šumperk, Opava, Karlovy Vary, Cheb, Liberec, Kolín, Příbram, Jihlava atd.)

Bytová a undergroundová divadla v období normalizace 1968–1989

Česká divadla v letech 1985–1993 (období přestavby, sametové revoluce a porevoluční vývoj)

„Profesionální“ inscenace amatérských divadel 1985–1989

Recepce – vlivy – inspirace v moderním českém divadle (Bc. a Mgr.)

Jacques-Dalcroze – rytmika a její vliv na českou divadelní modernu a avantgardu

Stanislavskij v českém divadle (od roku 1906 do současnosti)

Brecht (od 1957 do současnosti)

Druhá divadelní reforma (Artaud, Grotowski, Barba, Kantor)

Světová postmoderna (Wilson, Bausch, Goebbels)

České herectví 20. a 21. století (herečky, herci a herecké kolektivy) (Bc. a Mgr.)

Tradiční činoherní herectví

Avantgardní herectví 20. a 30. let 20. století

Herectví socialistického realismu 50. let 20. století

Herectví divadel malých forem 1957–1968

Herectví studiových divadel v období normalizace 1968–1989

Herectví progresivních činoherních souborů v období normalizace 1968–1989

Osobnosti českého divadla 20. a 21. století (herectví, tanec, pedagogika) (Bc. a Mgr.)

J. Ryšánková (pedagožka a choreografka, která ovlivnila na herectví Divadla (Husa) na provázku)

H. Krejčí (herec, pedagog, autor, principál, divadelní badatel)

V. Ron (herec, divadelní badatel, znalec barokního divadla)

Představitelky moderního tance (E. Kröschlová, M. Holzbachová, M. Majerová, E. Jeřábková)

Eliška Poláčková

Antika a její recepce

Teatralita antických Athén (např. pompé, athénské soudy, řečnictví, soutěže v dithyrambech, recitace epiky apod.).

Teatralita antického Říma (např. triumfální průvod, náboženské slavnosti, gladiátorské zápasy a jiné lidi, teatralizované hostiny apod.).

České inscenace Plauta (analýza konkrétní inscenace či několika inscenací podle zájmu diplomanta).

České inscenace Seneky (*Seneca a ti druhý... aneb Faidra*, r. Evald Schorm, Divadlo Na okraji, 1977; *Faidra*, r. Hana Burešová, Divadlo v Dlouhé, 2007 a Městské divadlo Brno, 2012; *Octavia aneb Bohové nejsou*, Divadlo Aldente, 2009).

České překlady Seneky (Zdena Hadravová a Josef Kostohryz: *Phaedra*; Petr Polehla: *Medeia*; Daniela Čadková: *Octavia*; Eva Stehlíková: *Thyestes*, *Faidra*). (nutná znalost latiny)

Současná adaptace antické nové komedie: *Menandros und Thais* Ondřeje Cikána (román a film). (nutná znalost němčiny)

Moderní adaptace *Medeia*: Triptych Heinerja Müllera. (nutná znalost němčiny)

Středověké divadlo a teatralita

Teatralita středověké liturgie (výzkum konkrétních oficií, např. velikonočních, vánočních, božítelových, mariánských apod., a dalších liturgických útvarů prostřednictvím studia liturgických rukopisů). (nutná znalost latiny)

Teatralita panovnických vjezdů (na příkladech z českých zemí).

Teatralita středověkého kazatelství (případová studie podle zájmu diplomanta).

Mezi středověkým textem a performancí: *Böhmischen Marienklage*. (nutná znalost němčiny)

Obraz jako součást středověkých performancí (případová studie podle zájmu diplomanta). (nutná znalost dějin umění)

Re-enactmenty středověkých kulturních performancí nebo divadelních her (např. Královská cesta Karla IV. na Karlštejn, Hry tří Marií, zbraslavské Pašije apod.)

Šárka Havlíčková Kysová

I. Inscenování opery – operní režie a scénografie:

1) Působení scénografa Ladislava Vychodila v opeře Státního divadla v Brně (vhodné pro bc. i mgr. práci)

2) Inscenace Janáčkovy opery *Z mrtvého domu* na brněnské scéně (bc., mgr)

3) Janáčkovy opery v režii R. Wilsona

4) Opery Leoše Janáčka v režii Vladimíra Marka: *Kát'a Kabanová* (1921, 1923; bc.)

- 5) Ota Zítek – teoretik opery (bc, lépe mgr.)
- 6) Ota Zítek operní režisér (bc. i mgr.)
- 7) Operní herečka a pedagožka Věra Střelcová (bc., mgr.)
- 8) Inscenace oper G. F. Händla na brněnské scéně
- 9) Opery Richarda Wagnera na brněnské scéně
- 10) Operní režisér Vladimír Marek (herec, činoherní a operní režisér Národní divadla v Brně, 20. léta 20. století; bc. i mgr.)
- 11) Rudolf Walter operní režisér (bc. i mgr.)
- 12) Inscenace oper C. Monteverdiho v Československu (Korunovace Poppey, Brno, 1981; Orfeo, Praha, 2008) (bc.)
- 13) Působení operního režiséra Jiřího Heřmana v Národním divadle v Brně (bc., mgr.)

II. Kognitivní teorie v teatrologii: Teorie konceptuální metafory v reflexi divadelní tvorby (pro více studentů; bc, lépe mgr.)

Margita Havlíčková

Německé divadlo (znalost němčiny nutná)

Divadelní společnosti 1669–1882 (volný výběr)

Ředitelé německého Městského divadla v Brně v letech 1882–1944 (volný výběr z jednotlivých osobností ředitelů)

Předání německého Městského divadla v Brně českému souboru v r. 1919

České divadlo

Osobnosti činohry Státního – Národního divadla v Brně po roce 1945 (volný výběr jednotlivých osobností) – např:

Herečky: Miriam Hynková, Helena Kružíková, Helena Trýbová a další podle výběru

Herci: Josef Karlík, Rudolf Jurda, Ladislav Lakomý, Jaroslav Dufek a další podle výběru

Rudolf Walter – herec, režisér a pedagog brněnské Konzervatoře

Zdeňka Gräfová – herečka a pedagožka brněnské Konzervatoře

Režisér Zdeněk Kaloč a jeho inscenace v l. 1962–1972

Režisér Miloš Hynšt, režisér Alois Hajda

Dramaturgové: Bořivoj Srba, Ivo Osolsobě

Rudolf Žák – dramaturg Satirického divadla Večerní Brno a činohry SD Brno, časopis Meander

Ludvík Kundera – dramatik a dramaturg

Hry sovětských dramatiků v Zemském divadle v Brně ve 30. letech 20. století (Afinogenov, Katajev, Oleša, Bulgakov, Škvarkin, Kaverin)

Poválečná scénografie v brněnských divadlech (volný výběr)

Satirické divadlo Večerní Brno

Rampa – spolek pro divadlo, literaturu, hudbu a výtvarné umění, Brno 1941–1944 (MZA fond G 202)